

בית משפט השלום בנתניה

ת"פ 13469-03-21 מדינת ישראל נ' עווידה ואח'

לפני:

כבוד השופט גיא אבנון

המאשימה:

מדינת ישראל
באמצעות תביעות מרכז – שלוחת נתניה

נגד

הנאשמים:

1. ענאד עווידה
2. נביל עווידה
3. עבד אלנאצר אבו זינה
4. אחמד אבו זינה
5. אשרף סעדיה

בשם המאשימה:	עו"ד זיוה לדרמן, עו"ד אבישי דויטש
בשם הנאשם 1:	עו"ד עבדאללה ג'אבר
בשם הנאשם 3:	עו"ד עלא תילאווי
בשם הנאשם 4:	עו"ד פאדי חמדאן
בשם הנאשם 5:	עו"ד מואנס יונס

גזר דין

נאשמים 1, 3, 4, 5

הנאשמים הורשעו בהתאם להודאתם בכתב אישום מתוקן במסגרת הסדר טיעון (לשם הדיוק, בעניינו של הנאשם 3 הוגש כתב אישום נפרד, מתוקן בשנית), בעבירות רכוש מסוגים שונים שבעיקרן גניבות חקלאיות ממשקים, חממות ומחסנים במושבים באזור השרון ומישור החוף הצפוני. סך הכל מדובר ב-8 אישומים, בכולם מעורב הנאשם 1, אליו הצטרפו האחרים בהתאם לחלקם. הנאשמים 3, 4 ו-5 הם תושבי האזור. הנאשם 1 הוא אביו של הנאשם 2, הנאשם 3 הוא אביו של הנאשם 4. בדיון מיום 29.9.21 הודו הנאשמים בעובדות כתב האישום המתוקן והורשעו. נאשמים 1 ו-2 הופנו לקבלת תסקיר המבחן. ביום 28.12.21 טענו הצדדים לעונש באשר לנאשמים 1, 4 ו-5. ביום 20.1.22 הודיעו המאשימה והנאשם 3 על הסדר טיעון מעודכן, בעקבותיו התרתי לנאשם 3 לחזור בו מהודייתו והוא הודה והורשע בכתב אישום מתוקן בשנית, והצדדים טענו לעונש.

בית משפט השלום בנתניה

ת"פ 13469-03-21 מדינת ישראל נ' עווידה ואח'

כתב האישום

1. אישום מס' 1 – כל הנאשמים: ביום 17.2.21 סמוך לחצות הגיעו הנאשמים לבית העסק "שאול לוי ציוד חקלאי" בבעלותו של מר יצחק לוי בצור משה. הנאשמים פרצו למחסן במקום ונטלו ציוד חקלאי בשווי כולל 18,750 ₪. בהמשך אותו לילה הגיעו הנאשמים למשק 26 בבעלותו של מיכאל לב בצור משה. הנאשמים פרצו לשני מחסנים במקום ונטלו ציוד חקלאי בשווי כולל 17,600 ₪. הנאשמים העמיסו את הרכוש הגנוב ברכב בו נהג הנאשם 5 ללא רישיון נהיגה או ביטוח, והאחרים עלו לרכב נוסף בו נהג הנאשם 1. הנאשמים נעצרו בעקבות פעילות של משטרת ישראל, ובחיפוש נתפסו הרכוש הגנוב, רכוש נוסף החשוד כגנוב וכלי פריצה.

בגין אישום זה הורשעו הנאשמים בעבירות: פריצה לבניין שאינו דירה וביצוע גניבה בצוותא, לפי סעיפים 407(ב) ו-29(א) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין); גניבה בצוותא, לפי סעיפים 384 ו-29(א) לחוק העונשין; גניבת כלי/אמצעי/תוצר עבודה/בקר בצוותא, לפי סעיפים 384א(2) ו-29(א) לחוק העונשין; היזק לרכוש במזיד בצוותא, לפי סעיף 452 ו-29(א) לחוק העונשין. יצוין כי הנאשמים 1-2 הורשעו בעבירות הנ"ל בשתי עבירות כל אחת, ואילו הנאשמים 3-5 הורשעו בעבירה אחת. כן הורשעו הנאשמים כולם בעבירת החזקת מכשירי פריצה בצוותא, לפי סעיפים 409 ו-29(א) לחוק העונשין. נאשם 1 הורשע לבדו בעבירה של הסעת תושב זר השוהה בישראל שלא כדין, לפי סעיף 12א(ג)(1) לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952 (להלן: חוק הכניסה לישראל), ואילו הנאשמים 4 ו-5 הורשעו גם בעבירה של כניסה או ישיבה בישראל שלא כחוק, לפי סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל. נאשם 5 הורשע גם בעבירה של נהיגה ללא רישיון נהיגה, מעולם לא הוציא לסוג זה, לפי סעיף 10(א) לפקודת התעבורה [נוסח חדש] (להלן: פקודת התעבורה), וכן נהיגה ברכב ללא ביטוח, לפי סעיף 2א לפקודת ביטוח רכב מנועי [נוסח חדש], תש"ל-1970 (להלן: פקודת הביטוח).

אישום מס' 2 – הנאשמים 1-2: ביום 5.10.20 בשעות הלילה הגיעו הנאשמים 1 ו-2 למחסן בבעלותו של שחר כהן במושב צרופה, פרצו למחסן ונטלו ממנו רכוש בשווי כולל של 35,000 ₪. בגין אישום זה הורשעו השניים בעבירות: פריצה לבניין שאינו דירה וביצוע גניבה בצוותא, לפי סעיפים 407(ב) ו-29(א) לחוק העונשין; גניבת כלי/אמצעי/תוצר עבודה/בקר בצוותא, לפי סעיפים 384א(2) ו-29(א) לחוק העונשין.

אישום מס' 3 – הנאשמים 1-3: ביום 11.10.20 בשעות הערב הגיעו הנאשמים 1-3 למשתלת "חסקלברג" בבעלותו של ניר יגל בכפר ויתקין (להלן: המשתלה). הנאשם 1 פרץ למקום

בית משפט השלום בנתניה

ת"פ 13469-03-21 מדינת ישראל נ' עווידה ואח'

כששבר את מנעול שער הכניסה, בעוד הנאשמים 2 ו-3 סייעו בעדו. השלושה קרעו את רשת חממת האבוקדו, נכנסו פנימה ונטלו 200 שתילי אבוקדו בשווי כולל 10,000 ₪. בגין אישום זה הורשע הנאשם 1 בעבירות: פריצה לבניין שאינו דירה וביצוע גניבה בצוותא, לפי סעיפים 407(ב) ו-29(א) לחוק העונשין; גניבת כלי/אמצעי/תוצר עבודה/בקר בצוותא, לפי סעיפים 384(א) ו-29(א) לחוק העונשין; היזק לרכוש במזיד בצוותא, לפי סעיפים 452 ו-29(א) לחוק העונשין. הנאשמים 2 ו-3 הורשעו בסיוע לעבירות הפריצה והגניבה (סעיף 31 לחוק העונשין), ובעבירה מלאה של היזק לרכוש במזיד בצוותא.

אישום מס' 4 – הנאשמים 1, 2 ו-4: ביום 12.12.20 בשעות הערב הגיעו הנאשמים 1, 2 ו-4 למשתלה. הנאשם 1 חתך את רשת חממת האבוקדו בעוד הנאשמים 2 ו-4 סייעו בעדו. הנאשמים נטלו מן המקום 250 שתילי אבוקדו בשווי כולל 10,000 ₪. הנאשמים העמיסו את השתילים ברכב בו נהג הנאשם 1 והנאשם 4 נסע מאחור, ואילו ברכב נוסף נהג הנאשם 2. בגין אישום זה הורשע הנאשם 1 בעבירות פריצה לבניין שאינו דירה וביצוע גניבה בצוותא, לפי סעיפים 407(ב) ו-29(א) לחוק העונשין; גניבת כלי/אמצעי/תוצר עבודה/בקר בצוותא, לפי סעיפים 384(א) ו-29(א) לחוק העונשין. הנאשמים 2 ו-4 הורשעו בסיוע לעבירות אלו (סעיף 31 לחוק העונשין). כן הורשעו הנאשמים בעבירות היזק לרכוש במזיד בצוותא, לפי סעיפים 452 ו-29(א) לחוק העונשין. הנאשם 1 הורשע בנוסף בעבירת הסעת תושב זר השוהה בישראל שלא כדין, לפי סעיף 12(ג) לחוק הכניסה לישראל. הנאשם 2 הורשע בנוסף בעבירות נהיגה ללא רישיון נהיגה, מעולם לא הוציא לסוג זה, לפי סעיף 10(א) לפקודת התעבורה; נהיגה ברכב ללא ביטוח, לפי סעיף 2 לפקודת הביטוח. כן הורשע נאשם 4 בעבירת כניסה או ישיבה בישראל שלא כחוק, לפי סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל.

אישום מס' 5 – הנאשם 1: בלילה שבין 26.2.21 ל-27.2.21 הגיעו הנאשם 1 ואחר למשק 40 בבעלותו של איתן יוהן במושב עין איילה. השניים נכנסו למחסן במקום והנאשם 1 נטל רכוש בשווי כולל 52,000 ₪. בגין אישום זה הורשע הנאשם 1 בעבירות גניבת כלי/אמצעי/תוצר עבודה/בקר בצוותא, לפי סעיפים 384(א) ו-29(א) לחוק העונשין; הסגת גבול פלילית בצוותא, לפי סעיפים 447(א) ו-29(א) לחוק העונשין.

אישום מס' 6 – הנאשם 1: בין המועדים 26.2.21 – 27.2.21 הגיעו הנאשם 1 ואחר לחממה בבעלותו של דוד בן שושן במושב עין איילה, נכנסו פנימה ונטלו מהמקום רכוש בשווי כולל 2,300 ₪. בגין אישום זה הורשע הנאשם 1 בעבירות גניבת כלי/אמצעי/תוצר עבודה/בקר

בית משפט השלום בנתניה

ת"פ 13469-03-21 מדינת ישראל נ' עווידה ואח'

בצוותא, לפי סעיפים 384א(2) ו-29(א) לחוק העונשין; הסגת גבול פלילית בצוותא, לפי סעיפים 447(א) ו-29(א) לחוק העונשין.

אישום מס' 7 – הנאשמים 1 ו-5: ביום 18.1.21 בשעות הערב הגיעו הנאשמים 1 ו-5 למשתלה, נכנסו לחממת האבוקדו, והנאשם 1 נטל מן המקום 300 שתילים בשווי כולל בין 10,000-15,000 ₪. בגין אישום זה הורשע הנאשם 1 בעבירות גניבת כלי/אמצעי/תוצר עבודה/בקר בצוותא, לפי סעיפים 384א(2) ו-29(א) לחוק העונשין; הסגת גבול פלילית בצוותא, לפי סעיפים 447(א) ו-29(א) לחוק העונשין. הנאשם 5 הורשע בעבירות סיוע להסגת גבול פלילית בצוותא (סעיף 31 לחוק העונשין); כניסה או ישיבה בישראל שלא כחוק, לפי סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל.

אישום מס' 12 – הנאשם 1: ביום 8.2.21 בשעות הערב הגיע הנאשם 1 למשתלה, נכנס לחממת האבוקדו ונטל ממנה 700 שתילים בשווי כולל של 31,500 ₪. בגין אישום זה הורשע בעבירות גניבת כלי/אמצעי/תוצר עבודה/בקר, לפי סעיף 384א(2) לחוק העונשין; הסגת גבול פלילית, לפי סעיף 447(א) לחוק העונשין.

תמצית תסקיר המבחן – הנאשם 1

2. לבקשת הנאשם 1, הוגש בעניינו תסקיר מבחן. אין בתסקיר כדי לסייע בידי הנאשם, ומשכך יובא תוכנו בתמצית בלבד. הנאשם בן 48, נשוי ואב ל-8 ילדים משתי מערכות נישואים. הוא גדל בנסיבות חיים מורכבות, נשר מלימודים בגיל צעיר, והחל לעבוד בניקיון ובהמשך בעבודות שונות. מעורבותו בפלילים החלה בהיותו קטין, מאוחר יותר החל לצרוך אלכוהול וסמים, ואף התמכר להימורים. לחובתו 11 הרשעות קודמות, האחרונה בהן משנת 2018, בעבירות רכוש, אלימות, הסעת תושב זר ועוד, בגינן ריצה עונשי מאסר. הנאשם מוכר לשירות המבחן מהליכי אבחון קודמים. כאז כן עתה עולה התרשמות כי מדובר באדם בעל דפוסי חשיבה והתנהגות שוליים מושרשים, בעל עמדות הנותנות לגיטימציה להתנהלות עוברת חוק בהתמודדות עם קשיים, ובעל נטייה להשליך אחריות על גורמים חיצוניים. חרף הודאתו בבית המשפט במיוחד לו, בפני קצינת המבחן הרחיק עצמו הנאשם מהעבירות, וטען כי מעשיו התמצו בהסעתם של הנאשמים האחרים. הוא הביע רצון מילולי בטיפול, אך בכל התקופה שחלפה מאז מעצרו (פברואר 2021) לא השתלב בטיפול כלשהו. קצינת המבחן התרשמה כי סנקציות עונשיות לא הביאו לשינוי דפוסי השליליים של הנאשם, כי קיים סיכון ממשי להישנות ביצוע עבירות, וכי ייתכן ששילובו במסגרת טיפולית בין כותלי הכלא יביא להפחתת הסיכון הנשקף ממנו.

בית משפט השלום בנתניה

ת"פ 13469-03-21 מדינת ישראל נ' עווידה ואח'

טיעוני הצדדים לעונש

3. להלן יובאו עיקרי הטיעונים, אשר התפרשו על פני מספר דיונים (נאשמים שונים). זה המקום לציין כי בפתח הדיון בעניינו (28.12.21) ביקש הנאשם 1 לחזור בו מהודייתו ולשחרר את בא כוחו. הבקשה נדחתה ולאחריה נשמעו הטיעונים לעונש. באותו היום נשמעו הטיעונים לעונש גם בעניינם של הנאשמים 4-5. הדיון בעניינו של הנאשם 3 נדחה מספר פעמים (ובהתאמה נדחה המועד לשימוע גזר הדין), זאת על רקע בקשתו מפי בא כוחו החדש עו"ד תילאווי (הנאשם 3 היה מיוצג תחילה ע"י עו"ד נג'ואן שביטה), לשקול אפשרות של בקשה לחזור בו מהודייתו. סופו של דבר, כאמור בפתח גזר הדין, הודיעו הצדדים על כתב אישום מתוקן בשנית בעניינו של הנאשם 3, והטיעונים לעונש נשמעו ביום 20.1.22.

4. ב"כ המאשימה עמדה על חומרתן של עבירות הרכוש שביצעו הנאשמים, כל אחד כפי חלקו, אשר פגעו במישרין בזכות הקניין של קורבנות העבירה, בפרנסתם ובעבודתם השוטפת כמי שעוסקים בחקלאות, ובעניינם של הנאשמים 1, 4, 5 שהורשעו גם בעבירות על חוק הכניסה לישראל – פגיעה ישירה בביטחון הציבור, בריבונות המדינה ובזכותה לקבוע את הבאים בשעריה. ריבוי העבירות והקורבנות וההצטיידות מראש בכלים מתאימים, מלמדים על תכנון מוקדם ושיטתיות, שיש בהם להעצים את חומרת העבירות והסיכון הנשקף מן הנאשמים. הניסיון מלמד כי עבירות חקלאיות קלות לביצוע, ומנגד קשות מאוד לאיתור, מניעה והעמדה לדין. ציוד חקלאי מוחזק בשטחים גדולים, במחסנים מבודדים הקשים בהשגחה וקלים לגניבה. יותר מכך, הפשיעה החקלאית הוכרה זה מכבר כ"מכת מדינה", ומצדיקה החמרה משמעותית בענישה. על כך יש להוסיף את הפוטנציאל למפגש בין הגנבים לקורבנות העבירה, ואת הסיכון להתלקחות אלימה. ב"כ המאשימה הגישו פסקי דין להמחשת הענישה הנוהגת, ועתרו לקבוע מתחמים נפרדים לכל אחד ממעשי העבירה. ב"כ הנאשמים עמדו על התיקון המשמעותי שנערך בכתב האישום, במסגרתו נמחקו חלק לא מבוטל מהאישומים ואילו אחרים תוקנו לקולה. כן עמדו על הודייתם של הנאשמים, קבלת האחריות והבעת חרטה, הן כערך בפני עצמו, והן בכך שייתרו את הבאת קורבנות העבירה ועדים רבים נוספים (למעלה מ-60) לבית המשפט, ויתרו על טענות מקדמיות, וחסכו זמן שיפוטי רב מאוד.

5. הנאשם 1: ב"כ המאשימה טענה כי מדובר במי שמעורב באופן ישיר בביצוע כל מעשי העבירה נשוא כתב האישום. יש לתת את הדעת למעשיו החמורים של הנאשם 1, לתכנון והתחכום, ולפגיעה המתמשכת בעסקים, מהם נגנב ציוד המשמש אותם לעבודתם היומיומית

בית משפט השלום בנתניה

ת"פ 13469-03-21 מדינת ישראל נ' עווידה ואח'

ולפרנסתם. שווי הרכוש הכולל שנגנב מגיע כדי 200,000 ₪, כשרק בעניינם של קורבנות העבירה באישום הראשון הושב הרכוש (הנאשמים נתפסו בסמוך לאחר ביצוע העבירות). ב"כ המאשימה הגישה פסקי דין מהם ביקשה ללמוד על הענישה הנוהגת, וביקשה לקבוע את מתחמי העונש באופן נפרד לכל אחד מהאישומים: לאישומים 1-4 מתחם ענישה בין 20-40 חודשי מאסר בפועל כל אחד. לאישומים 5-7 ו-12 מתחם ענישה בין 10-24 חודשי מאסר בפועל כל אחד. הוגש גיליון רישום פלילי, ממנו עולה כי לחובתו 13 הרשעות קודמות. כן הוגש מאסר על תנאי חב הפעלה בן 6 חודשים. ב"כ המאשימה ביקשה למקם את הנאשם ברף הגבוה של כל מתחם, ולגזור את עונשו ל-5 שנות מאסר בפועל, להפעיל את המאסר המותנה במצטבר, ולהוסיף מאסר על תנאי, פיצוי לקורבנות העבירה, פסילת רישיון נהיגה בפועל ועל תנאי.

ב"כ הנאשם 1 הדגיש את מעורבותו של הנאשם 1 בהגעה להסדר הטיעון. הוא הנאשם המרכזי, שמעשיו עוברים כחוט המקשר באירועים כולם. מכאן, איש לא היה מגיע להסדר בהיעדרו, ועל כן יש לזקוף לזכותו חלק לא מבוטל מהחיסכון בזמן השיפוטי. כן ביקש לקבוע מתחם עונש הולם אחד לכל האישומים בהם הורשע נאשם 1, הן מחמת היותו הגורם הקושר את כל האישומים יחד, גם אם אלו בוצעו בהפרשי זמן ניכרים, והן מכיוון שביצע את העבירות על רקע התמכרותו להימורים, אלוהול וסמים. הוא הדגיש את נסיבותיו האישיות של הנאשם, נשוי ואב ל-8 ילדים קטינים, אשר 3 מהם נאלצים לשהות בפנימייה סגורה מחמת מצבה הקשה של המשפחה. לדבריו, הסתבכותו של הנאשם 1 בפלילים החלה בשל הסתבכותו בחובות בשוק האפור. לטענתו, הנאשם 1 מצר על מעשיו, עייף ממצבו ומהשהייה הממושכת מאחורי סורג ובריח, ומעוניין באמת ובתמים לשנות את אורחות חייו. משכך ביקש שלא להחמיר בעונשו, ולהפעיל את המאסר המותנה בחופף לעונש שיוטל עליו. הנאשם 1 טען כי הוא מצוי בחובות כבדים של מאות אלפי שקלים, כי הוא מכור להימורים ואלוהול, וביקש מבית המשפט לסייע בידו בשיקום ובטיפול.

6. הנאשם 3: ב"כ המאשימה ביקש לקבוע לאישום מס' 1 מתחם בין 20-40 חודשי מאסר בפועל, לאישום מס' 3 בין 6-18 חודשי מאסר. לחובתו של הנאשם 11 הרשעות קודמות בעבירות רכוש, אלימות, שהייה בלתי חוקית בישראל ועוד, ותלוי כנגדו מאסר מותנה בר הפעלה בן 8 חודשים. ב"כ המאשימה עתר לגזור על הנאשם 30 חודשי מאסר בפועל הכוללים בחובם את הפעלת המאסר המותנה, ועל כך להוסיף מאסר על-תנאי מרתיע וממושך, קנס ופיצוי משמעותיים.

ב"כ הנאשם 3 טען כי עתירתה של המאשימה קיצונית לחומרה, בהינתן העונשים שביקשה לגזור על הנאשמים האחרים, ובפרט על הנאשם 1 שמעורב בכל מעשי העבירה. משכך

בית משפט השלום בנתניה

ת"פ 13469-03-21 מדינת ישראל נ' עווידה ואח'

ביקש לאמץ את גישתה העקרונית של המאשימה ולקבוע מתחמי ענישה נפרדים. לשיטתו, חישוב אריתמטי קר של עתירת המאשימה לעונש, אשר ביקשה להעמיד את עונשו של הנאשם 1 על 60 חודשי מאסר בפועל, מלמד כי כל אירוע "שווה" בממוצע 6-7 חודשי מאסר. מכאן, חלקו של הנאשם 3 בכתב האישום המתוקן בשנית, העובדה כי באישום הראשון הורשע בעבירות "בודדות" ולא בעבירה כפולה (כפי שהורשעו הנאשמים 1-2), ובאישום השלישי הורשע בסיוע בלבד, אלו צריכים היו להביא את המאשימה לעתירה לעונש בן 7 חודשי מאסר לנאשם 3. ב"כ הנאשם הזכיר כי באישום הראשון הוחזר מלוא הרכוש הגנוב לבעליו, ואילו באישום השלישי הסתכם שווי הנזק בסך 10,000 ₪ בלבד. מכאן, בהינתן חלקו השולי של הנאשם 3 במעשי העבירה, עתר להסתפק בתקופת מעצרו. הנאשם 3 עמד בדמעות, הביע צער על מעשיו, וביקש סליחה ואת התחשבות בית המשפט במצבה הכלכלי הקשה של משפחתו.

7. הנאשם 4: ב"כ המאשימה ביקשה לקבוע לאישום הראשון מתחם ענישה בין 20-40 חודשי מאסר בפועל, ולאישום מס' 4 מתחם בין 8-18 חודשי מאסר. הנאשם ביצע את העבירות לאחר שנכנס לישראל כשוהה בלתי חוקי, באופן המעצים את חומרתן של העבירות. לחובתו של הנאשם 4 הרשעות קודמות רלוונטיות בעבירות רכוש. משכך ביקשה לגזור את עונשו ל-30 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה, קנס בסך 7,000 ₪ ופיצוי למתלוננים.

ב"כ הנאשם 4 הדגיש את המאמץ הרב שהשקיעה ההגנה במו"מ ממושך ומורכב עם המאשימה, את התיקונים המשמעותיים בכתב האישום, ואת מיעוט העבירות בהן הורשע הנאשם 4 סופו של יום. בהינתן סוג העבירות והאופן בו קשרה המאשימה בין האישומים, יש לקבוע מתחם יחיד, מקל במידה ניכרת מזה לו עתרה המאשימה, אשר איננו מתיישב כלל ועיקר עם הענישה הנוהגת. העבירות שביצע הנאשם 4 אינן מתוחכמות, וממילא הרכוש שנגנב באישום הראשון הוחזר למתלוננים. משכך ביקש לקבוע מתחם ענישה אחד, בין מס' חודשי מאסר לבין 12 חודשים. עברו הפלילי של הנאשם 4 אינו מכביד. על כך הוסיף כי עובדת היותו שוהה בלתי חוקי מונעת ממנו אפשרות להיעזר בשירות המבחן ולהשתתף בהליך טיפולי. ב"כ הנאשם ביקש לגזור את העונש בתחתית המתחם שייקבע, ובהינתן תקופת המעצר הארוכה, ביקש כי זו תכלול בחובה הן את רכיב המאסר בפועל, והן את המאסר חלף קנס, ככל שבית המשפט יסבור כי יש לגזור קנס. הנאשם 4 בדברו האחרון התנצל בפני מדינת ישראל וביקש את רחמי בית המשפט.

8. הנאשם 5: ב"כ המאשימה ביקשה לקבוע לאישום הראשון מתחם ענישה בין 20-40 חודשי מאסר בפועל, ולאישום מס' 7 מתחם בין 2-8 חודשי מאסר. גם הנאשם ביצע את העבירות לאחר שנכנס לישראל כשוהה בלתי חוקי, לחובתו גיליון רישום פלילי מכביד, לרבות הרשעה

בית משפט השלום בנתניה

ת"פ 13469-03-21 מדינת ישראל נ' עווידה ואח'

בעבירה ביטחונית, ותלויים כנגדו שני מאסרים מותנים, בני 8 חודשים ו-4 חודשים. ב"כ המאשימה ביקשה לגזור את עונשו של נאשם 5 ל-46 חודשי מאסר בפועל, הכוללים בחובם את הפעלת המאסרים המותנים במצטבר. כן ביקשה להטיל עליו מאסר על-תנאי, קנס בסך 7,000 ₪ ופיצוי למתלוננים. בשל הרשעתו בעבירות נהיגה ללא רישיון וביטוח, ביקשה לגזור עליו פסילת רישיון נהיגה בפועל ועל תנאי, ולהפעיל התחייבות חתומה בסך 3,000 ₪.

ב"כ הנאשם 5 הצטרף למרבית טיעוניו של ב"כ נאשם 4, הדגיש את המשא ומתן הממושך בין הצדדים, את ההודייה בהזדמנות הראשונה והחיסכון הזמן שיפוטי. לטענתו, חלקו בביצוע העבירות המפורטות באישום 1 הוא הנהיגה ברכב והעברת הרכוש הגנוב, ומכאן מיקומו הנמוך מאוד בהיררכיה העבריינית. מתחם העונש בגין אישום זה צריך לנוע בין 6-12 חודשי מאסר. האישום האחר בו הורשע בסיוע להסגת גבול, אינו מצדיק עונש העולה על מאסר על-תנאי. נסיבות חייו החברתיות - כלכליות קשות, ועל כך הוסיף כי טרם הספיק לראות את בתו שנולדה בתקופת מעצרו. פרט להרשעתו האחרונה שהקימה מאסרים על-תנאי, עברו הפלילי המכביד מרוחק. לפיכך ביקש להסתפק בעונש ברף הנמוך של המתחם, להפעיל את עונשי המאסר המותנים בחופף זה לזה ובחופף לעונש המאסר שיוטל, ולהתחשב במצבו הכלכלי הקשה של הנאשם בגזירת הרכיבים הכספיים. הנאשם 5 הביע צער על מעשיו, ותקווה לא לחזור עליהם.

ד"ר

9. דומה שאין חולק על כך שהנאשמים במעשיהם פגעו ברווחתם של המתלוננים, בתחושת הביטחון, בזכותם לקניין ולפרטיות. ביצוע עבירות התפרצות בצוותא, לאחר תכנון מוקדם, תוך פגיעה בעסקיהם של קורבנות העבירה, ברכושם, בכלי עבודתם ובתוצר החקלאי, פגיעה לא רק בקניינם, אלא אף ביכולת התעסוקה והפרנסה שלהם.

לחומרת העבירה של גניבה חקלאית ראו בש"פ 1248/21 אבו סבילה נ' מדינת ישראל (24.2.21), שם דובר בהליך מעצר, אך הקביעות רלוונטיות גם להליך העיקרי):

"גניבה חקלאית אינה גניבה רגילה, ואינה בגדר עבירת רכוש רגילה (על היקף התופעה ראו נורית יכימוביץ-כהן פשיעה חקלאית בישראל – נתונים ופעולות למיגורה (הכנסת, מרכז מחקר ומידע, 2016)... כשלעצמי, אני סבור כי יש לשנות את נקודת המוצא לגבי מי שנתפס כשהוא מבצע גניבה חקלאית, זאת, לא מחמת העובדה שגניבות חקלאיות הפכו למכת מדינה – שהרי מכת מדינה אינה

בית משפט השלום בנתניה

ת"פ 13469-03-21 מדינת ישראל נ' עווידה ואח'

עילת מעצר כשלעצמה – אלא בשל המסוכנות האיומה הנטית הטבועה בעבירות אלה. התפיסה כי מדובר בעבירת רכוש גרידא אינה במקומה. במקרים רבים הגניבה החקלאית כרוכה גם בהתפרצות למבנה או לשטח סגור ונעשית בצוותא על ידי מספר פורצים. אך גם כאשר הפשיעה החקלאית נעשית בשטח פתוח (כמו גניבת מרעה או יבולים או ציוד חקלאי), הרי שהפשיעה החקלאית נעשית מתוחכמת יותר ויותר. יש בפשיעה החקלאית מסוכנות איומה הנטית בשל הפוטנציאל להתפתחות אלימה במפגש אפשרי בין החקלאי המבקש להגן על פרי עמלו לבין הפורץ באישון לילה. מי שמגיע בלילה רעול פנים, מי שמגיע בלילה עם אחר או אחרים, מי שאינו חושש להימלט מהמשטרה (מה שידוע במקומותינו כתופעת המרדפים. וראו מרדפים בעקבות גניבת עגלים: בש"פ 1608/06 הייב נ' מדינת ישראל (7.3.2006); בש"פ 835/06 חילו נ' מדינת ישראל (28.2.2006)) – כל אלה, ביחד ולחוד, הם אינדיקציות למסוכנות הטבועה בעבירה של גניבה והתפרצות בכלל, ועבירה של גניבה והתפרצות למטרת גניבה חקלאית בפרט.

10. העבירות שביצעו הנאשמים חמורות, כל אחד כפי חלקו כמובן. מנגד, דומה שמתחמי הענישה להם עתרה המאשימה, גבוהים במידה ניכרת מפסקי הדין שהציגה: רע"פ 4830/20 סויסה נ' מדינת ישראל (28.7.20); עפ"ג (מחוזי ב"ש) 1203-07-21 מדינת ישראל נ' אלהוזייל (20.10.21); עפ"ג (מחוזי נצרת) 35715-12-20 שואמרה נ' מדינת ישראל (18.2.21); ת"פ (חדרה) 63639-12-17 מדינת ישראל נ' ברמכי (28.6.21), ועוד. עיינתי בפסקי הדין שהגישו ב"כ הנאשמים, ולא מצאתי מקרים דומים לנסיבות האישום שלפנינו, למצער האישום הראשון, של ריבוי נאשמים בביצוע עבירה מתוחכמת בצוותא. ראו רע"פ 1078/15 קרקי נ' מדינת ישראל (15.2.15). המבקשים הורשעו בהתאם להודאתם בקשירת קשר לפרוץ למפעל, שבו עבד המבקש 1 במשך שנים רבות, ולגנוב ממנו סחורה. המבקשים ואחר הגיעו לאזור התעשייה בו שוכן המפעל. הם פרצו למקום, ניטרלו את האזעקה, כיסו את מצלמות האבטחה בסרט דביק, שברו וחתכו מנעולים של מחסנים וקונטיינרים שהיו במפעל, והעמיסו כלי עבודה וסחורה על משאית שהמתינה בסמוך. ערכו של הציוד הגנוב עלה על 650,000 ש"ח. הם הורשעו בקשירת קשר לפשע; התפרצות לבניין שאינו מקום מגורים או תפילה; גניבה בנסיבות מחמירות, לפי סעיף 384א(א)(2) וסעיף 384א(ב), בצירוף סעיף 29 לחוק העונשין; והיזק בזדון, לפי סעיף 452 לחוק העונשין. המבקש 1 הורשע גם בעבירה של גניבה בידי עובד, לפי סעיף 391 לחוק העונשין. בהתחשב בעונש המקל שנגזר על שותפם לעבירה בבית המשפט הצבאי (מאסר על-תנאי) נדון האחד לשנת מאסר בפועל והאחר ל-10 חודשי מאסר. ערעורם לבית המשפט המחוזי נדחה, וכך גם

בית משפט השלום בנתניה

ת"פ 13469-03-21 מדינת ישראל נ' עווידה ואח'

בקשת רשות ערעור, תוך שבית המשפט העליון עמד על כך שהעונש שנגזר עליהם נוטה במידה רבה לקולה. עוד ראו רע"פ 5552/10 ברכה נ' מדינת ישראל (25.7.10). דובר במבקש שהורשע בביצוע עבירה של פריצה לבניין שאינו דירה וביצוע גניבה בצוותא. המבקש ואחר התפרצו לשני מפעלים וגנבו רכוש ששווי נאמד בשווי 17,800 ₪. בית המשפט המחוזי קיצר את עונשו בעקבות הליך שיקומי מ-18 חודשי מאסר ל-13 חודשי מאסר, ובקשת רשות ערעור נדחתה.

11. מתחמי העונש ייקבעו בהתאם לעקרון ההלימה, תוך מתן משקל לערכים החברתיים שנפגעו ממעשיהם של הנאשמים, למידת הפגיעה בהם ולמדיניות הענישה הנוהגת, והכל בנסיבות העבירות בהן הורשעו הנאשמים. מקובלת עליו עמדת המאשימה, אשר ביקשה לקבוע מתחמי עונש נפרדים. אמנם, לכאורה עסקינן באירועים שעשויים להיראות חלק ממסכת עבריינית אחת. המעשים בוצעו בדרכי פעולה דומות, כאשר נאשם 1 הוא החוט המקשר בין האישומים כולם, פעל בד"כ בצוותא עם אחרים, בין אם מדובר במי מהנאשמים, ובין אם מדובר בכאלו שאינם מוכרים למאשימה. אותם אחרים פעלו לעתים כשותפים ופעמים אחרות כמסייעים בידו. מנגד, פרט לאישום מס' 1 בו נטלו חלק הנאשמים כולם, נראה כי האישומים האחרים בוצעו תוך מעורבות ספורדית של השותפים, כך שהאופן בו נרקם הקשר בין המעורבים ידוע רק להם. לא למותר להזכיר כי מכתב האישום המתוקן נפקדה עבירת קשירת קשר לפשע, שעשויה הייתה לבאר את מבנה המארג העברייני. המעשים בוצעו בהפרשי זמנים זה מזה, והתפרשו על פני כארבעה חודשים. גם הקשר המשפחתי בין המעורבים איננו מלמד בהכרח על אופן ההתארגנות, בהינתן השותפויות השונות שנקמו במהלך התקופה. המסקנה היא שכל אירוע הביא להתארגנות אחרת ותכנון אחר, ומכאן שייקבעו מתחמים נפרדים.

אישום מס' 1 הצריך התארגנות מורכבת של הנאשמים כולם. אישום זה מורכב משני אירועים, פריצה לעסק לציוד חקלאי במושב צור משה, ובהמשך פריצה למחסנים במשק אחר באותו המושב. בכל אחת מההתפרצויות גנבו הנאשמים רכוש בשווי כ-18,000 ₪ בקירוב, והסבו נזק לרכוש. ב"כ הצדדים ייחסו משקל ממשי לכך שהנאשמים 1-2 הורשעו בגין אישום זה בשתי עבירות פריצה/גניבה, בעוד הנאשמים 3-5 הורשעו בעבירה אחת. אינני רואה רבותה בסוגיה זו, כשממילא מדובר בשותפות מלאה בביצוע האירועים. העבירות הנלוות, שהייה בלתי חוקית, הסעת שוהה בלתי חוקי, נהיגה ללא רישיון – רלוונטיות אמנם, אך לא מצאתי כי יש בהן להשפיע על מתחם העונש. לאחר שנתתי דעתי לנסיבות האישום, כמות האירועים, ההתארגנות המוקדמת, ומנגד שווי הגניבה שאינו רב, והעובדה כי במקרה זה הרכוש נתפס והושב לבעליו, מצאתי לקבוע מתחם ענישה בין 12-24 חודשי מאסר בפועל.

בית משפט השלום בנתניה

ת"פ 13469-03-21 מדינת ישראל נ' עווידה ואח'

אישום מס' 2 – כאן מדובר בהתארגנות של שני נאשמים, באירוע יחיד, ובגניבה בשווי 35,000 ₪. אני קובע מתחם 16-8 חודשי מאסר.

אישום מס' 3 – התארגנות של שלושה שותפים, גניבת שתילי אבוקדו בשווי 10,000 ₪. אני קובע מתחם 16-8 חודשי מאסר לנאשם 1. הנאשם 3 הורשע בסיוע, ואני קובע בעניינו מתחם בין 8-4 חודשי מאסר.

אישום מס' 4 – התארגנות של שלושה שותפים, גניבת שתילי אבוקדו בשווי 10,000 ₪. אני קובע מתחם 16-8 חודשי מאסר לנאשם 1. הנאשם 4 הורשע בסיוע ובשהייה בישראל שלא כחוק, ואני קובע בעניינו מתחם בין 8-4 חודשי מאסר.

אישום מס' 5 – התארגנות של שני שותפים, השני איננו ידוע, הסגת גבול פלילית וגניבת רכוש בשווי 52,500 ₪. אני קובע מתחם 16-8 חודשי מאסר.

אישום מס' 6 – התארגנות של שני שותפים, השני איננו ידוע, הסגת גבול פלילית וגניבת רכוש בשווי 2,300 ₪. מפאת היקף הגניבה המצומצם אני קובע מתחם 12-6 חודשי מאסר.

אישום מס' 7 – התארגנות של שני שותפים. הסגת גבול פלילית וגניבת שתילי אבוקדו בשווי לפחות 10,000 ₪. אני קובע מתחם 16-8 חודשי מאסר לנאשם 1. הנאשם 5 הורשע בסיוע להסגת גבול פלילית ובשהייה בישראל שלא כחוק, ואני קובע בעניינו מתחם בין מאסר על תנאי לבין 6 חודשי מאסר.

אישום מס' 12 – הנאשם 1 לבדו הסיג גבול וגנב 700 שתילי אבוקדו בשווי 31,500 ₪. אני קובע מתחם 14-7 חודשי מאסר.

קביעת העונש בתוך המתחם

12. בגזירת עונשם של הנאשמים בתוך המתחם יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות. לזכותם של הנאשמים כולם זקפתי את ההסדר הדיוני אליו הגיעו עם המאשימה, ללא הסכמות עונשיות, תוך תיקון משמעותי ביותר של כתב האישום לקולה, ויתור על טענות הגנה פוטנציאליות, ובאופן שחסך מן העדים הרבים את הצורך בהתייצבות בבית המשפט, חסך מזמנם של המאשימה ושל בית המשפט. נטילת האחריות והבעת חרטה מהווים ערך בפני עצמם, ויקבלו

בית משפט השלום בנתניה

ת"פ 13469-03-21 מדינת ישראל נ' עווידה ואח'

אף הם משקל בגזירת הדין. עוד זקפתי לזכותם של הנאשמים כולם את פרק הזמן הממושך בו הם נתונים במעצר, מאז יום 17.2.21.

הערה מקדימה נוספת: נתוניהם של מרבית הנאשמים (למעט נאשם 4) הצדיקו קביעת עונשם בקרבה למרכז המתחמים. בצד זאת, בקביעת העונש הסופי לא ניתן לבצע סכימה חשבונית של העונשים, וכן יש לתת את הדעת להשוואה בין הנאשמים השונים, מתוך ניסיון להימנע מהפלייה של מי מהם לרעה. סופו של דבר, העונש שייגזר על כל אחד ואחד מן הנאשמים משקף את התוצאה ההולמת את מעשיו, בצד הקלה שניתנה הן על רקע ההסדר והתיקון המשמעותי בכתב האישום, והן בהשוואה זה לזה. אשר לרכיבים הכספיים: הקנסות נגזרו תוך התחשבות בחומרת העבירות, בנסיבות האישיות של הנאשמים, ובתקופות המאסר שנגזרו. הפיצויים נקבעו ביחס לחלקו של כל אחד מן הנאשמים בשווי הפגיעה בקורבנות העבירה (אין דין מסייע כדין עברייני עיקרי), כשמוכן כי לא ניתן לפצות בהליך הפלילי אלא בחלק קטן מן הנזק שנגרם (ומבלי ליתן עצה, מובן שנפגעי העבירה רשאים לנקוט הליך אזרחי בניסיון לקבל שיפוי מלא). באישום הראשון בו הושב הרכוש הגנוב, הפיצוי ניתן בגין הנזק ועוגמת הנפש לקורבנות. אתייחס עתה לנסיבות פרטניות של הנאשמים.

נאשם 1: נסיבות חייו מורכבות, הוא נפלט בגיל צעיר לשולי החברה, ולא הצליח עד כה למצוא את דרכו חזרה. עברו הפלילי רלוונטי ומכביד, ניכר כי הליכים קודמים ומאסרים שריצה לא הרתיעו אותו, וכך גם מאסר על-תנאי חב הפעלה בן 6 חודשים. הנאשם 1 הוא הרוח החיה בכל האישומים מושא כתב האישום. ניכר כי בלתו אין, ועל פיו יישק דבר. התרשמותה של קצינת המבחן ממסוכנותו של הנאשם מקובלת עליי. מדובר בעברייני רכוש רצידיביסט, אשר שב ומזיק לחברה, פעם אחר פעם. מכאן, אך מובן כי יש למקום את הנאשם לפחות בחלקו האמצעי של כל אחד מן המתחמים. מנגד וכפי שהובהר לעיל, אין מדובר בחישוב אריתמטי, כשסופו של דבר על העונש שייגזר להלום את מכלול העבירות בהן הורשע הנאשם. אשר לאופן הפעלת המאסר המותנה, הכלל הוא כי מאסרים על תנאי יש להפעיל במצטבר. בהיעדר נסיבות מיוחדות לקולה, אין סיבה לחרוג מהכלל. כאמור, בצד עונשי המאסר, ובהינתן אופי העבירות שביצע הנאשם, אשר נועדו למטרת השאת רווח, אך מובן כי ראוי לגזור עליו רכיבי ענישה כלכליים מסוג קנס ופיצויים. עם זאת, בהתחשב בתקופת המאסר הממושכת שתיגזר עליו, ובמצבו הכלכלי העגום, החלטתי להקל ברכיב הקנס.

נאשם 3: לחובתו הרשעות קודמות רלוונטיות, הוא ריצה מאסרים בפועל, ותלוי כנגדו מאסר על-תנאי בר הפעלה בן 8 חודשים. אמנם, פרט להרשעתו משנת 2017 הרשעותיו הקודמות

בית משפט השלום בנתניה

ת"פ 13469-03-21 מדינת ישראל נ' עווידה ואח'

רחוקות יותר, אך עיון בהרשעתו האחרונה מגלה כי מדובר בעבירות דומות עד מאוד. גם כאן מדובר במי שלא למד את לקחו, ושב ומזיק לחברה. מיקומו בקרבת מרכז מתחמי הענישה, ובהינתן הצורך בביצוע איזון בין הנאשמים, ועל רקע ההסדר אליו הגיעו הצדדים, ראיתי לחפוף מקצת מעונש המאסר המותנה למאסר בפועל שייגזר עליו.

נאשם 4: בניגוד לטענת המאשימה, הרשעותיו הקודמות של הנאשם רלוונטיות אמנם, אך אינן מכבידות במידה משמעותית. לחובתו הרשעה משנת 2012 בעבירות כניסה לישראל שלא כחוק, שימוש בכוח להימנע ממעצר, נהיגה פוחזת של רכב ועבירות נלוות, בגינן נדון לחודשיים מאסר בפועל, והרשעה מבית המשפט הצבאי בשומרון משנת 2019 (בגין אירועים משנת 2017) בעבירות החזקת נכס חשוד ותיווך ברכוש גנוב, בגינה נדון ל-24 ימי מאסר בפועל. מכאן, מיקומו בקרבת תחתית מתחמי העונש.

נאשם 5: עברו הפלילי רלוונטי ומכביד. לחובתו 12 הרשעות קודמות, חלקן בעבירות דומות להליך כאן, הוא ריצה עונשי מאסר ממושכים מאחורי סורג ובריה, ודומה כי אלו לא הרתיעוהו מלשוב ולהזיק לחברה. עיון בגיליון הרשעותיו מלמד כי הנאשם 5 נכנס לישראל בלי היתר כדין פעם אחר פעם, ובד"כ על מנת לבצע עבירות נוספות. גם נאשם זה ימוקם בקרבת מרכז מתחמי העונש. לחובתו שני מאסרים מותנים, בני 8 חודשים ו-4 חודשים, שניהם מהרשעתו האחרונה, ורק מטעם זה מצאתי להפעילם בחופף זה לזה, אם כי במצטבר לעונש המאסר שיוטל עליו.

תוצאה

13. החלטתי לגזור על הנאשמים את העונשים הבאים:

נאשם 1

א. 48 חודשים מאסר בפועל.

אני מורה על הפעלת 6 חודשים מאסר מותנה (ת"פ 18-05-52628, גזר דין מיום

9.7.18), במצטבר לעונש שנגזר על הנאשם.

סך הכל ירצה הנאשם עונש מאסר בפועל בן 54 חודשים, אשר ימנה מיום

מעצרו – 17.2.21.

ב. 12 חודשי מאסר אותם לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור בתוך שלוש שנים עבירת

רכוש מסוג פשע.

בית משפט השלום בנתניה

ת"פ 13469-03-21 מדינת ישראל נ' עווידה ואח'

6 חודשי מאסר אותם לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור בתוך שלוש שנים עבירת רכוש מסוג עוון, לרבות היזק לרכוש במזיד, הסגת גבול פלילית, החזקת נכס חשוד כגנוב.

3 חודשי מאסר אותם לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור בתוך שלוש שנים עבירה על חוק הכניסה לישראל.

ג. קנס בסך 5,000 ₪ או 45 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-10 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, החל מיום 10.1.24 ובכל 10 בחודש שלאחריו. לא ישולם איזה מהתשלומים במועדו, תעמוד יתרת הקנס לפירעון מיידי.

ד. פיצויים בסך 500 ₪ אשר ישולמו לכל אחד משני נפגעי העבירה באישום מס' 1, יצחק לוי ומיכאל לב (עדי תביעה מס' 56 ו-64).

פיצויים בסך 5,000 ₪ אשר ישולמו לשחר כהן, נפגע העבירה באישום מס' 2 (עד תביעה מס' 53).

פיצויים בסך 10,000 ₪ אשר ישולמו לניר יגל, נפגע העבירה באישומים 3, 4, 7, 12 (עד תביעה מס' 44).

פיצויים בסך 8,000 ₪ אשר ישולמו לאיתן יוהן, נפגע העבירה באישום 5 (עד תביעה מס' 32).

פיצויים בסך 500 ₪ אשר ישולמו לדוד בן שושן, נפגע העבירה באישום 6 (עד תביעה מס' 40).

סך הכל ישלם הנאשם 1 פיצויים בסך 29,000 ₪, אשר ישולמו ב-29 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, החל מיום 10.2.22 ובכל 10 בחודש שלאחריו. לא ישולם איזה מהתשלומים במועדו, תעמוד יתרת הפיצויים לפירעון מיידי.

ה. אני פוסל את הנאשם מלקבל ומלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 6 חודשים. הפסילה תיכנס לתוקף עם שחרורו של הנאשם ממאסר. הנאשם יפקיד את רישיון הנהיגה שלו במזכירות בית המשפט.

ו. הנאשם יפסל מלקבל ומלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 6 חודשים, ואולם הנאשם לא יישא בעונש זה אלא אם יעבור בתוך 3 שנים ממועד שחרורו ממאסר עבירה על חוק הכניסה לישראל, או נהיגה בפסילה.

נאשם 3

א. 16 חודשים מאסר בפועל.

אני מורה על הפעלת 8 חודשים מאסר מותנה (ת"פ 17-03-49062, גזר דין מיום 27.9.17), 6 חודשים במצטבר לעונש שנגזר על הנאשם, וחודשיים בחופף.

בית משפט השלום בנתניה

ת"פ 13469-03-21 מדינת ישראל נ' עווידה ואח'

סך הכל ירצה הנאשם עונש מאסר בפועל בן 22 חודשים, אשר ימנה מיום מעצרו – 17.2.21.

- ב. 6 חודשי מאסר אותם לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור בתוך שלוש שנים עבירת רכוש מסוג פשע.
- 3 חודשי מאסר אותם לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור בתוך שלוש שנים עבירת רכוש מסוג עוון, לרבות היזק לרכוש במזיד, הסגת גבול פלילית, החזקת נכס חשוד כגנוב.
- ג. קנס בסך 1,500 ₪ או 10 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-3 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, החל מיום 10.6.22 ובכל 10 בחודש שלאחריו. לא ישולם איזה מהתשלומים במועדו, תעמוד יתרת הקנס לפירעון מיידי.
- ד. פיצויים בסך 500 ₪ אשר ישולמו לכל אחד משני נפגעי העבירה באישום מס' 1, יצחק לוי ומיכאל לב (עדי תביעה מס' 56 ו- 64).
- פיצויים בסך 1,000 ₪ אשר ישולמו לניר יגל, נפגע העבירה באישום מס' 3 (עד תביעה מס' 44).
- הפיצויים ישולמו ב-4 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, החל מיום 10.2.22 ובכל 10 בחודש שלאחריו. לא ישולם איזה מהתשלומים במועדו, תעמוד יתרת הפיצויים לפירעון מיידי.

נאשם 4

- א. 13 חודשים מאסר בפועל, אשר יימנה מיום מעצרו – 17.2.21.
- ב. 6 חודשי מאסר אותם לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור בתוך שלוש שנים עבירת רכוש מסוג פשע.
- 3 חודשי מאסר אותם לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור בתוך שלוש שנים עבירת רכוש מסוג עוון, לרבות היזק לרכוש במזיד, הסגת גבול פלילית, החזקת נכס חשוד כגנוב או עבירה על חוק הכניסה לישראל.
- ג. קנס בסך 1,500 ₪ או 10 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-3 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, החל מיום 10.6.22 ובכל 10 בחודש שלאחריו. לא ישולם איזה מהתשלומים במועדו, תעמוד יתרת הקנס לפירעון מיידי.
- ד. פיצויים בסך 500 ₪ אשר ישולמו לכל אחד משני נפגעי העבירה באישום מס' 1, יצחק לוי ומיכאל לב (עדי תביעה מס' 56 ו- 64).
- פיצויים בסך 1,000 ₪ אשר ישולמו לניר יגל, נפגע העבירה באישום מס' 4 (עד תביעה מס' 44).

בית משפט השלום בנתניה

ת"פ 13469-03-21 מדינת ישראל נ' עווידה ואח'

הפיצויים ישולמו ב-4 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, החל מיום 10.2.22 ובכל 10 בחודש שלאחריו. לא ישולם איזה מהתשלומים במועדו, תעמוד יתרת הפיצויים לפירעון מיידי.

נאשם 5

- א. 14 חודשים מאסר בפועל.
אני מורה על הפעלת שני מאסרים מותנים בני 8 חודשים ו-4 חודשים (ת"פ 49935-01-19, גזר דין מיום 12.3.19). המאסרים המותנים יופעלו בחופף זה לזה, ובמצטבר לעונש שנגזר על הנאשם.
סך הכל ירצה הנאשם עונש מאסר בפועל בן 22 חודשים, אשר ימנה מיום מעצרו – 17.2.21.
- ב. 6 חודשי מאסר אותם לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור בתוך שלוש שנים עבירת רכוש מסוג פשע.
3 חודשי מאסר אותם לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור בתוך שלוש שנים עבירת רכוש מסוג עוון, לרבות היזק לרכוש במזיד, הסגת גבול פלילית, החזקת נכס חשוד כגנוב או עבירה על חוק הכניסה לישראל.
ג. קנס בסך 1,500 ₪ או 10 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-3 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, החל מיום 10.6.22 ובכל 10 בחודש שלאחריו. לא ישולם איזה מהתשלומים במועדו, תעמוד יתרת הקנס לפירעון מיידי.
ד. פיצויים בסך 500 ₪ אשר ישולמו לכל אחד משני נפגעי העבירה באישום מס' 1, יצחק לוי ומיכאל לב (עדי תביעה מס' 56 ו- 64).
פיצויים בסך 500 ₪ אשר ישולמו לניר יגל, נפגע העבירה באישום מס' 7 (עד תביעה מס' 44).
הפיצויים ישולמו ב-3 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, החל מיום 10.2.22 ובכל 10 בחודש שלאחריו. לא ישולם איזה מהתשלומים במועדו, תעמוד יתרת הפיצויים לפירעון מיידי.
ה. אני מורה על הפעלת התחייבות בסך 3,000 ₪ (ת"פ 49935-01-19, התחייבות חתומה מיום 12.3.19). ההתחייבות תשולם ב-6 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, החל מיום 10.9.22 ובכל 10 בחודש שלאחריו. לא ישולם איזה מהתשלומים במועדו, תעמוד יתרת הפיצויים לפירעון מיידי.

בית משפט השלום בנתניה

ת"פ 13469-03-21 מדינת ישראל נ' עווידה ואח'

- ו. אני פוסל את הנאשם מלקבל ומלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 6 חודשים. הפסילה תיכנס לתוקף עם שחרורו של הנאשם ממאסר. הנאשם יפקיד את רישיון הנהיגה שלו במזכירות בית המשפט.
- ז. הנאשם יפסל מלקבל ומלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 6 חודשים, ואולם הנאשם לא יישא בעונש זה אלא אם יעבור בתוך 3 שנים ממועד שחרורו ממאסר עבירה על חוק הכניסה לישראל, או נהיגה בפסילה.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 ימים מהיום.

המזכירות תעביר עותק מגזר הדין לשירות המבחן (נאשם 1).

ניתן היום, כ"ג שבט תשפ"ב, 25 ינואר 2022, במעמד הצדדים.

גיא אבנון, שופט